

medens man havde taget Hensyn til, hvad der er fremkommet fra Handel og Haandværk. Forholdet er for disses Vedkommende det, at vi ikke have imødekommet deres Henstillinger fuldt ud, vi have taget det deraf, som vi syntes var godt, og ladet det øvrige falde. Og ganske det tilsvarende have vi gjort overfor Andelsudvalget. Ogsaa af dets Henvendelse have vi taget det, der var godt, og ladet det andet ligge. At der senere under 11. Januar i Aar er kommet en Henvendelse, hvor man beholder det, man allerede har faaet, og forlanger noget mere, synes jeg ikke berettiger det ærede Medlem til at udtrykke sig, som om vi slet ikke havde imødekommet Andelsbevægelsen. Det have vi gjort, og det i ganske overordentlig høj Grad.

Jeg hører af det ærede Medlem fra Nørresundby (S. Frederiksen), at Andelselskaberne ere villige til at oprette et Registreringskontor, som aarlig vil fremlægge de forskellige Foretagenders Regnskaber, endog i revideret Stand. Det er ganske udmærket, og jeg vilde have ønsket, at det havde foreligget som et direkte Forslag, saaledes at Bogføringspligten var bleven gjort afhængig af, at Selskaberne gjorde dette, thi saa vilde jeg ubetinget have accepteret det. Men vi kunne ikke anvende det som Argumentation i denne Debat, naar der ikke endnu foreligger noget bestemt Forslag.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), idet jeg paa Forhaand beder om Undskyldning for, at jeg har citeret fejl. Jeg hører, at jeg har sagt „Spor“, hvor jeg skulde have sagt „Gnist“. Jeg beklager, at jeg ikke har været sagkyndig, og maa til min Undskyldning anføre, at jeg er fra Landet af. Det ærede Medlem er jo fra København og er maaske derfor mere hjemme paa de Steder, hvor denne klassiske Sang hører hjemme, nemlig paa Varietéerne. Jeg beder altsaa om Undskyldning, hvis jeg har udtrykt mig ukorrekt. Det ærede Medlem sagde, at jeg ønskede, at enhver Næringsvirksomhed skulde komme ind under Bogføringspligten. Det er ganske rigtigt, det ønsker jeg. Men jeg har sagt, at det er et Kompromis, naar jeg er gaaet ind paa at undtage de Selskaber, der have solidarisk Ansvar, af den Grund, at de Folk staa Last og Brast med hinanden og have sat hele deres økonomiske Tilværelse ind paa Foretagendets heldige Gennemførelse. Med Hensyn til, at jeg skulde have rettet Kølleslag mod Ministeren, kan jeg henholde

mig til, hvad der blev udtalt af de ærede Medlemmer fra Nørresundby (S. Frederiksen) og Herning (R. Nielsen), der begge have oplyst, hvad der var Anledningen til, at Ministeren har forelagt Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger.

Endelig rettede det ærede Medlem et bestemt Spørgsmaal blandt andet til mig som Ordfører for det Parti, jeg tilhører, nemlig, om vor Stilling til det foreliggende Lovforslag vilde ændres, hvis Læbæltterne bleve ophævede. Jeg maa sige, at det Spørgsmaal ser jeg ingen som helst Anledning til at svare paa her. De Forudsætninger, der betinge Bogføringspligt, og de Forudsætninger, der betinge Læbæltterne, ere saa forskellige, at de to Ting slet ikke bør nævnes i samme Aandedrag. Men det at blande uvedkommende Sager sammen er en Fejltagelse, Handelsstanden ofte har gjort sig skyldig i — desværre, siger jeg som Købmand —, og vi have ogsaa i Bilagene til Betænkningen set den Fejltagelse ytre sig i en Henvendelse fra Grossererersocietetet, der paa en for mig ganske uforstaaelig Maade sammenblander Skattepligt og Bogføringspligt. Ethvert Medlem her i Tinget vil forstaa, at de Forudsætninger, der gøre det nødvendigt at føre Bøger, ere ganske andre end de Forudsætninger, der skulde kunne betinge, at en Virksomhed skulde tage Del i de Udgifter, Kommunen eller Staten har for at opretholde Samfundet. Jeg nævner denne Sammenblanding som typisk for, hvad det ærede Medlem kan finde paa i agitatorisk Øjemed at blande sammen under denne Forhandling.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der synes at have taget mig meget unaadigt op, at jeg var kommen med en rent personlig Bemærkning. Jeg synes ikke, jeg personlig var uelskværdig, jeg omtalte netop det ærede Medlem som min elskværdige Genbo, og jeg kan ikke se, at jeg ikke skulde have Lov til som Ordfører at knytte nogle personlige Bemærkninger til min Redegørelse for Ændringsforslagene. For mig staaer det, som om det er Opgaven her i Tinget ikke at bruge mere Tid end højst nødvendigt, og naar man har gjort mig til Ordfører, og jeg har nogle personlige Bemærkninger at gøre, synes jeg, det vilde være ganske urimeligt, at jeg skulde forlange Ordet to Gange. Naar jeg blot betoner, at nu taler jeg personligt, maa jeg have Lov til at blande nogle personlige Bemærkninger ind i den Debat, jeg fører som Ordfører. — Det ærede Medlem var